

pseudo-etimologia anecdòtica que en reporta Nicolau Primitiu).

Donem per segur que és un nom superposat, que li prestaria tardanament un dels barons barcelonesos que hem documentat en el (6), i que hem vist com gent d'influència, capaç de fer-se regalar terres, en llocs com aquest, on els habitants tenien «teulada de vidre».

B) MIRABLANC pda. de Valljunquera (Matarranya) si bé amb pron. vg. dissimilada *birablān* (E.T.C. I, 75). Paral·lel a *Mira-bo* i *Mira-bell*: *blanc* pots ser en el sentit de 'no boscos' i per tant 'conreable, fèrtil'

○ MIRALBÒ

1) pda. del te. de Sant Orenç (Alta Ribagorçana) (xx, 954).

2) id. nom d'una pda. del te. de Penelles (xLVI, 61.19), que veig en el llibre de peu de 1876.

3) id., despoblat del te. de Xàtiva, en el qual Lapeyre (p. 40) troba 8 focs moriscos en censos de 1527, 63 i 72, i 15 en el de 1602, també li atribueix 8 moriscos, segons el de 1609 però manca en Boronat-Reglà; segons SSiv. (249) fou anexas a la Torre de Lloris, amb 10 moriscos

4) *El Miralbò* pda. al peu del poble d'Agres (xxxiv, 32.18).

5) id. te. Cocentaina, lluny de l'anterior i deformat per molts en *Benialbò*.

6) Sense la -l- interna *El Mirabò*, collada amb un penyal al mig, te. Castell de Castells (xxxiv, 163.13).

7) *Es Mirabò* mall., nom d'una poss., en el te. de Sta. Maria del Camí, segons el meu inf., i Masc, 18H3.

8) *Mirambò*, pall., te. Isavarre: no serà ben bé «un nom inventat per masovers del Tort d'Alós» com pretenia el meu inf. (xxxviii, 96.24), car forma contrast semàntic amb *Bramapà*, pda. a l'altre cap del terme, de la qual pretenia el mateix.

9) Tal com és nom únic a Mall. però molt repetit en el P. Val. també existeix *Miralbueno* a Aragó, prov. de Saragossa des d'on devia passar (amb aquest diftong, no sé en quina forma) a un lloc nostre: *Lo Miraguéno* del qual tinc nota com pda. d'Els Torms (Garrigues).

D) MIRALCAMP

1) poble de la plana d'Urgell, prop de Mollerussa; oït *miralkām* a Mollerussa (Casac. 1920; i Cor. segons l'enq. de 1956).

MENC. ANT. S. XII. *Miralcamp* en el doc. ·1· de la llista de parr. vigatanes p.p. Pladevall; 1182-90 :id. (MiretS., *Templ.* 58); S. XIII: id (Pleyan, *N. de Hist. de Lleida*, 282; 1331-32-39: Sta. Maria de *Miralcamp* (*Misc. Griera*, 375).

2) *Id.*, pda. del te. d'Onda, a la vora del riu *Sonella* (el que desemboca a Borriana) ja mirant a la terra

plana de Castelló: és pda. d'horta (Cavanilles I, 102); nom que forma contrast amb el nom de *Miralpeix* (veg. E2) també d'aquest terme i a la dr. del riu, abocat a aquest, que en aquell paratge ja porta força aigua i peixos.

E) MIRALPEIX. 1) a l'Isàvena, pda. del te. de Llaguarres i Barranc de *Miralpeix* a l'O de Llaguarres: neix a Cazon, (en te. de Capella: XLIX, 28) travessant aquesta pda. i una pda. de Castarllenas, desemboca a l'Isàvena, al peu de Llaguarres, prop del «puente de Rocinés» (v. també nota de Castán en *Rev. de Aragón* 1902, 250): encarat, doncs, al curs del baix Isàvena, que allà és molt abundós

2) En el Segre mitjà, oït *miralpēs̄a* Cardona (Casac., 1920), i *miralpē̄s̄* en l'enq. que vaig fer el 1957 en el poblet mateix i a Bassella.

MENC. ANT. 1071: citat junt amb *Castell-llebre*, S.XII, junt amb *Donzell* (docs. llegits a l'*Arx. Sols*); 1359: *Miralpex* (*CoDoACA* XII, 23); 1441, en el cens d'aquest any (*Arx. Sols*). Per oposició amb el nom del llog. immediat *Mirambell* veg. supra A(4)

3) *id.*, mas antic a les Guilleries, prop de St. Sadurn d'Osormort, encarat a l'abundosa Riera Major de les Guilleries (oït 2-VI-1968).

4) *id.* antiga «quadra» i castell entre La Geltrú i Ribes de Sitges, de cara a mar. Els pescadors de Vilanova el coneixen encara com nom d'una antiga masia, pron. *mirupēs̄* (Casac. 1924).

MENC. ANT. 1057: «turrem *miralpex* in com. Barchin., infra. te. castr. *Ribes*» (Font Riu *C.d.p.* 27.5 p. 67.3), on consta com una «quadra», 1099: *Mirapiscem* cit. amb La Geltrú (*Arx. Sols*); 1359: castell de *Miralpex* (*CoDoACA* XII, 33); 1410: Font Rius I, p. 674.

5) Per al d'Onda veg. D(2).

6) Encara a Aragó, dins el terme de Casp, però ja prop del límit lingüístic, a l'esq. de l'Ebre, una antiga ermita de Santa Maria, prop d'unes ruïnes de construcció romana, vora el camí del mas '*La Tumba*', hi ha tradició que hi hagué un poble Santa Maria de *Miralpeix* (1927, recull d'Alb^a sobre la toponímia de Casp comunicat a Casac.)

7) També n'hi hagué alguns a Mall. on en tinc nota de 1511 a Campos; altrament, cf. *Campapeix* te. Inca (xL, 51.18).

8) La forma *Mirapeix*, sense -l-, no em consta en el grup (E) més que com NP. Si bé hi ha el *Mas d'en Mirapeix* entre la Clusa i Maurellàs (xxiv. 158.13); i *Can mirapēja* Tellet (xxiv, 145.8); i cogn. a Ripoll, a. 1280 (*BABL* XVI, 96)

9) 10) 11) etc. A la toponímia occitana aquest nom té molt de relleu. Hi ha sobretot la petita ciutat homònima de l'alt Llenguadoc, dept. Arieja, ja prop del límit amb el dept. Aude: és *Mirapeis* o *-pēs̄* en llengua d'Oc. (que oficialment han afrancesat com